

## ทำสิ่งใด ...จึงทดแทนได้พอ..

นำเสนอเมื่อ : 12 ส.ค. 2552

ผู้หญิง...ที่เป็นทุกอย่างของชีวิต...แม่

เมื่อจำความได้ ตั้งแต่เด็ก...ครอบครัวที่อยู่ในท้องที่ทุรกันดารเหลือแสน ทำให้แม่ต้องทำงานหนักสารพัดเพื่อหาเงินมาเลี้ยงลูก จวบจนเวลาผ่านไปสิบปีชีวิตที่ลำบากเกินไปใจของผู้หญิงคนนี้ก็มุ่งหวังจะหาสถานที่แห่งใหม่เพื่อลูก ๆ จะได้ไม่ลำบาก ชีวิตต้องเบนเข็มระหกระเหินจากถิ่นที่อยู่เดิมมาสู่อ้อมกอดใหม่ของเมืองใหญ่พอควร

...ซุ่มแพ..จากเงินทุนน้อยนิด กับค่าเช่าบ้าน ค่ากินอยู่ไม่เพียงพอ อาชีพที่แม่เลือกก็เป็น...ค้ายาย..

หากจะรับรู้อีกมุมมอง เหมือนกับคำว่า "ค้ายาย" ยิ่งใหญ่และสร้างรายได้ดี...นี่คงเป็นมุมมองของคนมีฐานะที่ค้ายายด้วยเงินทุนที่มากมายมหาศาล ก่อให้เกิดกำไรมากมายแน่นอน

แต่ผู้หญิงคนนี้ก็กลับไม่ใช่ เงินทุนที่มีน้อยๆ ทำให้ต้องลงแรงมากกว่าลงทุน แม่ต้องนอนน้อย ตื่นมาก นอนสองทุ่ม ตื่นตั้งแต่ไก่ยังไม่โห่ ประมุขหาทุ้มกว่า ๆ เพื่อออกเดินไปตลาดสดในตอนเที่ยงคืนที่แม่ค้ำส่งน้ำสินค้ามาขาย ซื่อสัตย์อย่างละอองสองอองเพื่อมาตัดแต่งทำให้กำ เป็นมัดๆ จำหน่ายราคาปลีก กำไรบาทบ้าง สองบาทบางเก็บหอมรอมริบสวนเกินของเงินได้ที่หักค่าใช้จ่ายสารพัดแล้วหยอดกระปุกออมสินเพื่อส่งลูกเรียน

ทุกครั้งที่กลับบ้านเพื่อมาเยี่ยมแม่ จะเห็นแม่นำเงินในกระปุกไปเปลี่ยนเป็นธนบัตร ได้ครั้งละสองร้อยบาง สามร้อย และहारอยบาง ตามแต่รายได้ของเดือนนั้น

รายได้ที่มีอยู่น้อยนั้นกลับประดังปัญหามาให้แม่ได้รับผิดชอบอีกคือ พ่อไม่สบายมากต้องเขานอนโรงพยาบาลเป็นแรมเดือน ...แม่จึงทำหน้าที่เป็นแม่ของลูก เป็นภรรยาของพ่อ และเป็นพยาบาลชั้นยอดในเวลาเดียวกัน ก็เป็นพ่อของลูกอีกหนึ่งตำแหน่ง

ฯลฯ มากมายเหลือจะกล่าวในยามที่ใจคิดถึงแม่มยามนี้

**เดี๋ยวนี้...ผู้หญิงชื่อแม่ ...**ยังคงทำหน้าที่แม่ชั้นยอด คอยห่วงหา อาทร ทั้ง ๆ ที่แม่ก็มีโรคประจำตัวรุมเร้า แต่ความหวังใย ที่มีต่อลูกกลับมากกว่าหวังตัวเอง

การอยู่โดยลำพัง ทำให้แม่แกร่ง แกล้ง เหนื่อยมากขึ้น เพราะต้องดูแลเพื่อนร่วมบ้านอีกสองตัว เคยชวนแม่มาพักอยู่ที่บ้านที่มีระยะทางห่างกัน 20 ก.ม. แม่ปฏิเสธบอกเป็นหวงบ้านกลัวไม่มีคนดูแล ตลอดมา ...แม่หวังสิ่งอื่นใดกว่าตัวแม่เองเสมอ

จะก็ความรู้สึกที่พร่ำบอก

จะก็ความรักที่มากมายแค่ไหน

จะก็ความห่วงหาอาทรใด ๆ

คงเปรียบไม่ได้กับรักที่แม่มี

หลายภาระเหลือเกินที่อ้าง

เหมือนกับอ้างว้างที่นี่

เหมือนความเหน็ดหนาวร้ายฤดี

เหมือนชีวิตไม่เคยกลัวใด ๆ

ผู้หญิงคนหนึ่งในใจคนนี้

คนที่รักเสมอมาก็ว่าได้

คนที่มีรักมอบสูงกว่าใคร

....ชาตินี้ชาติไหนทดแทนไม่พอ..

สัมผัสรักจากใจแม่เสมอมา ...แต่ทว่ากลับตอนแทนยังไม่พอ ...

\*\*\*\*\*